

L'ALZINA DE CAN BLANCH

Als distingits senyors, el Dr. En
Sebastià Fossà i Na Conxa Blanch

A Càn Blanch hi ha una alzina,
la més grossa del fondal,
n'és formosa, gegantina;
qui la veu prou endevina
que d'anyades té un capdal.

Com si en fos sagrada planta
d'aquelles de l'antigor,
quin renom l'història canta,
ella en té bellesa tanta,
que hom trobar no pot millor.

De majestat per cert rara
i d'un aspecte imponent,
pot ben dir-se que n'és mare,
i més tard hu serà encara
de l'alzinar del batent.

¡Oh, si n'hàn lliscat d'anyades!
¡Si n'ha vist de coses grans
qu'ella té prou ben guardades!
Sempre ha seguit llurs petjades
en els boscos i en els plans.

Els trontolls de la tempesta
que als homes omplen d'esglai,
ni els estralls que fa la pesta,
han abatut mai sa testa,
ni li han minvat l'espai.

Mantes voltes d'allà el Cel
el llamp quèia, tot punyent,
per les goles d'amarg fel,
amb que l'home tan crudel,
l'amargava bo i rient:

Més l'alzina que allà jeia
l'esguardava com si res,
i del llamp fins se n'en reia,
perquè ella prou que ho veia
que per ella el llamp no hi és.

Ni els bufets més braolants,
amb que batien les ventades,
n'hàn fet moure ses aglans:
ni tan sols els flocs pesants
que hi posaven les nevades.

Malgrat tots els mals paranyes,
n'ha fet sempre tal creixença,
que'n que s'escorrin els anys,
i ella passi grans afanyes,
¡si en té encara d'escaiençal!

Sa brancada n'és verdenca
i s'exten com bell desmai;
en la terra montsenyenca
com en la vall arbucienca,
res podrà igualar-la mai.

A l'abric de son ramatge
un ric llibre hi escrigué,
a Càn Blanch, tot fent hostatge,
car li plau son bell paratge,
el gran Víctor Balagué.

N'és xamosa fondalada
la del nostre Baix Montseny,
per verdor ben exalçada;
més sa història es ponderada
per l'alzina del terreny.

R. P.